

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1308/2025
18.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Југослава Вукајловића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу 1К.бр. 84/2024 од 20.11.2024. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 63/25 од 23.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Југослава Вукајловића, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу 1К.бр. 84/2024 од 20.11.2024. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 63/25 од 23.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу 1К.бр. 84/2024 од 20.11.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од годину дана од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 6 месеци од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а уколико то не учини у остављеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Од окривљеног је одузета имовинска корист у складу са чланом 92. КЗ и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 63/25 од 23.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Брусу 1К.бр. 84/2024 од 20.11.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Југослав Вукајловић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Југослава Вукајловића су недозвољени.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

У захтевима за заштиту законитости бранилац окривљеног означава повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, образлажући наведену повреду закона бранилац – адвокат Југослав Вукајловић у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, оспоравајући чињеничне закључке суда везане за постојање преварне намере код окривљеног и умишљаја, износећи генезу поступања како окривљеног, тако и оштећеног, и на својим чињеничним закључцима другачијим од оних утврђених у побијаним пресудама износи став да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ за које је правноснажним пресудама окривљени оглашен кривим.

Поред изнетог, образлажући повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац истовремено указује и на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП наводима да је неразумљиво из изреке како је окривљени довео радницу оштећеног у заблуду 01.06.2018. године на тај начин што јој није саопштио чињеницу која је наступила 1,5 месеци после тог датума, а да је још мање разумљиво како је окривљени оштећеног одржавао у заблуди 3,5 месеца пошто је пред тим истим оштећеним дао изјаву да је дошло до промене околности.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП и повреда закона из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге

због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтеве за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Југослава Вукајловића оценио као недозвољене.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић